

Jaani päewa õhtu pool.

J. Värn.

(Novellakene.)

Armas Meeta, täna õhtu poole läheme Aleksandri kooli pidute peab Lehtmetsofakaalus halje puude all ilusa platsil peetama, ma ei ole ühikugust pidu veel näinud. I

Mina ka mitte auus Salme, kui ma tallitusega korda saan, siis kobe.

Mis Jaani päeval sull suurt tallitust, siis on?

Just Jaani päev on minul rassem, kui teised päevad, tüdrukud on omaidid maataama läinud, pean lõuna ajal lehm mad lüpsma, neid karja saatma, viima nõud pühastama, kartulid loorima ja kes teab mis veel ette tuleb ja kõige suurem asi on, kas ema mind esite lubab, tuleb ta hea meelel kirikust kodu, siis on hea, aga mõni kord on ta pahane ja siis ei luba ta mind kühugi, aga ma loodan luba saavat, käisin ju kewade leelis wõit pea koolis, ehk lubab, aga mill ajal alustab pidu?

Kellu nelja ajal peawad mängumehed mängima, libel-konna lauljad laulma, ka õpetaja peab seal olema.

Ega siis rõõmsat pidu ja, kui tema seal on.

Miks mitte, ma olin kord ühes pulmas, kus tema ka oli ja ta tegi palju nalja, ning rahwas kiitis peale selle teda waga.

Wõib olla, aga enamast hoitawad noored inimesed tema eest nurka, norutawad, wahimad suud ammuti, kuulawad üksteisenda tema lõnet, ehk waatawad alt kulmu ja soowiwad, et ta kord ära läheks, kui ta ära on, siis tuleb esite täieline lahus ja lõbus elu, kõigi pealt on kui siwi ära wõdetut, seda nägin mina minewal aastal, kui Hansu talus warusid peeti.

Kes teab, kui kauaks ta jenna jääb, aga katsu ikka tulla, ma ootan sind kellu wiieni.

Kui ma kell neli mitte sinu juures ei ole armas Salme, siis ära mind enam oota, mina lähen pidu alustusel, ehk

ei suugi, — aga misugused riided paneme täna selga? — Mida rahwalikumad, seda parem ja meil on jo ilusad Jaani riided, juuksed jätame labii, pärija paneme pähe, meil on ju ühesugused, kas peaks seal ka raha nõuetama ja tantsumata?

Ja muidugi, raha, iska raha, raha pärast on ju see terve pidu, mehed peawad 50 kop. naesterahwas 20 kop. maksma, kõige ilusama rahwa riietega neid aga ilma hin-nata sisse lastama, aga seal müakse ka asju, ja kui sa osta tahad peab sull raha olema.

Minul on üks rubla hinge taga, pean ma sedagi isamaale obwerdama?

Ehk annab ema sulle niivalju täna õhtuks.

Minu ema ei salli raha pidusid ja temalt ei ole ühtigi loota, ma seda temale ei ütlegi, et raha nõutakse, aga ma ka enam wälja ei anna, kui 20 kopikat, aga rõõmsalt robu peal karata, see on mu hing, oh kuidas meie hüwame isamaale iluduseks, kodumaa lenaduseks.

Peaks mõned wõerad lauljad ka jenna tulema, meie omad jorawad iska pirkamist laulusid, aga mina armastan mis hästi jala pärast käib.

Kui õpetaja seal on, ega siis kõster jala pärasist wälja too, aga kui tema ära läheb, siis laulame isekeskis, eks tea kui wiimast korda küla kogu juures laulime.

Jah Salme, seal oli tene pidu. Otsa Märt mängis wiilolit ja üks tõine lödise pilli ja meie tantsumine ja laulime et mets kõlas, kell 9 tulime kõi kodu, ei olnud seal tüli ega lära.

Kõrtsis on kisa lära, wainu tiigul laulu wara, jumas laga, ma ootan sind Meeta, ilma sinuta ei ole muul elu.

Kus sa nüüd Salme kobe jooffes, tule pima kambre wõta tül wõidleiba ja kogu viima, oled notufene maad tulnud, ja muul endal maitseb ka sinuga parem, ma tegin eila õhtu muu wõd, maitseb waga hea.

Läheme siis kobe, minul ei ole palju aega, pean veel oma riiete juures mõnda kühendama, aga linnid seadame siis ja pärjad pähe, kui jenna tuled.